

علائم حتمی ظهور امام زمان (عج) از زبان امام صادق (ع)

امام صادق (ع) آخرین منجی بشر حضرت مهدی (عج) را این گونه خطاب می‌کند: «ای آقای من! غیبت تو خواب را از من ربوده، بستر را برایم تنگ ساخته، روح و روانم را بی‌تاب کرده است.»

خبرگزاری فارس نوشت: : امام صادق (ع) آخرین منجی بشر حضرت مهدی (عج) را این گونه خطاب می‌کند: «ای آقای من! غیبت تو خواب را از من ربوده، بستر را برایم تنگ ساخته، روح و روانم را بی‌تاب کرده است.»

بار دیگر بغض غریبی گلوی عالم تشیع را می‌فشارد، ملائک در پس کوچه‌های مدینه در تشیع پیکر مردی شرکت می‌کنند که محضر مبارکش، منبع فیض آسمانی بود و او اینک در محضر خداوند خویش شربت شهادت را نوشیده و در جوار جدش بزرگوارش قرار گرفته، او از دست حکومت عباسی آسوده خاطر شده است، دیگر صادق آل الله نیست تا سجاده را از زیر پایش برکشند و او را با سر و پای برهنه به دربار جور برند، هر چند که بقیع، بقعه‌ای خاموش و تاریک است و آشنایی غریب با مزار بی‌چراغ را در خود جای داده است، اما با این حال خود مرثیه‌ای است بر غم غربت خویش.

چه زیباست که ششمین اختر تابناک آسمان ولایت و امامت با اینکه خود یکی از ستارگان این کهکشان الهی است، خدمتگزاری به امام عصر را مایه میاهات و افتخار خود می‌داند و اینچنین از شرایط ظهور و علائم آن سخن می‌گوید و چنان از فراغ غیبت حضرت حجت گریه سر می‌دهد که دیگر اشکی بر چشمانش باقی نمانده است، به مناسبت سالگرد شهادت این امام همام در ذیل به برخی روایات ایشان در خصوص حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف اشاره‌ای می‌کنیم:

*ابوبصیر از حضرت صادق (ع) روایت کرده که فرمودند: «مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِخُرُوجِ الْقَائِمِ وَاللَّهُ مَا لِيَأْسُهُ إِلَّا الْغَلِيظُ وَمَا طَعَامُهُ إِلَّا الشَّعِيرُ الْجَشِيبُ وَمَا هُوَ إِلَّا السَّيْفُ وَالْمَوْتُ تَحْتَ ظِلِّ السَّيْفِ»؛ «چگونه تعجیل در خروج و ظهور قائم (ع) دارید، پس به خدا سوگند که لباس او چیزی جز جامه‌های درشت و طعام او چیزی جز نان جو سخت نمی‌باشد و برنامه او چیزی جز شمشیر و مرگ در زیر سایه شمشیر نخواهد بود.»

سیره مهدی متنی بر سیره جدش است

*عبدالله بن عطا می‌گوید: «از آن حضرت پرسش کردم که سیره مهدی چگونه است؟»؛ فرمودند: «يَصْنَعُ كَمَا صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ كَمَا هَدَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أُمْرَ الْجَاهِلِيَّةِ وَيَسْتَأْنِفُ الْإِسْلَامَ جَدِيداً»؛ «او کاری می‌کند که رسول خدا (ص) کرد، منهدم می‌کند، آنچه را که پیش از او پیامبر خدا (ص) منهدم ساخت و آن امر جاهلیت است و اسلام را از سر، آغاز می‌کنند و اسلام را جدیداً ارائه می‌کند.»

*از امام صادق (ع) روایت است که «إِذَا قَامَ الْقَائِمُ أَحَدَ مَانِعِ الزَّكَاةِ فَضَرَبَ عُنُقَهُ»؛ «زمانی که قائم آل محمد (ص) قیام کند، مانع الزکات را گرفته و گردن او را خواهد زد.»

*مفضل بن عمر از اصحاب امام صادق (ع) می‌گوید: شنیدم اباعبدالله، حضرت صادق (ع) می‌فرمودند: «لَوْ قَدْ قَامَ قَائِمُنَا لَبَدَّءَ بِكَذَابِ الشَّيْعَةِ فَقَتَلَهُمْ»؛ «اگر قائم ما قیام کند، هر آینه از کذابان شیعه آغاز می‌کند و آنان را به قتل می‌رساند.»

امامی که در غیبت ولی خدا مویه می‌کند

*از سدید صیرفی روایت شده که گفت: «من، «مفضل»، «ابوبصیر» و «ابان بن تغلب» به محضر مولایمان امام صادق علیه‌السلام شرفیاب شدیم، دیدیم آن حضرت لباس موبین خشن و ساده پوشیده و روی خاک نشسته و همچون شخص سوگوار و عزیز از دست داده، با حالتی سوزان و جگر سوز گریه می‌کند، به طوری که اندوه جانکاه از چهره‌اش دیده می‌شد و صورتش دگرگون شده بود و اشک از اطراف چشمانش می‌ریخت و در این حال می‌گفت:

«ای آقای من، غیبت تو خواب را از من ربوده، بستر را برایم تنگ ساخته، روح و روانم را بی‌تاب و پر تنش نموده است؛ ای آقای من!، غیبت تو مصیبت مرا، به فاجعه دردناکی تبدیل کرده و این مصایب به مصیبت‌های گذشته یکی پس از دیگری، پیوسته که موجب هلاکت و نابودی من شده است، هر اشکی که از چشمانم می‌ریزد و هر ناله‌ای که از سینه‌ام بر می‌خیزد، در مورد مصایب پی در

پی گذشته و بلاهای سابق انباشته شده، آن چنان زیاد و طاقت فرسا است که به دیدگانم آسیب می‌رسانند و هر وقت که این اشک‌ها را می‌نگرم و این صدای ناله سینه‌ام را به خاطر مصیبت‌های جان سوز گذشته می‌شنوم، به یقین می‌نگرم که مصایب آینده بسی بزرگتر و جانکاه‌تر از مصایب گذشته است و سختی‌های آن، کمر شکن‌تر است، چرا که با خشم و اندوه تو آمیخته شده است.

سدیر می‌گوید: «از وحشت و ناراحتی، عقل از سرما پرید و بر اثر جزع و بی‌تابی، قلب‌های ما پاره پاره شد، به خاطر آن حالت امام صادق علیه‌السلام که بسیار هولناک و تکان دهنده و دردآلود بود، گمان بردیم که آن حضرت دچار حادثه بسیار تلخ و کوبنده، ناگوار و طاقت فرسا شده است، عرض کردیم:

«ای فرزند بهترین مخلوقات!، خداوند چشمانت را نگریند، برای کدام حادثه آن قدر گریه کرده‌ای که اشک چشمانت تمام شده و باران، اشک از دیدگانت جاری گشته است؟ و چه موضوعی این گونه شما را سوگمند و گریان و پریشان نموده است؟»

آتش بغض امام آن چنان ترکید و شعله‌ور شد و ناله‌ای سوزناک سرداد و سفره دلش گشوده شد و ترس و هراسش سخت شد و در این حال فرمود: «وای بر شما!، بامداد امروز به کتاب جفر نگاه کردم و این کتابی است که علم به مرگ‌ها، بلاها، مصیبت‌ها و علم آنچه گذشته و آینده تا روز قیامت خواهد آمد؛ در آن نوشته شده است که خداوند محمد صلی الله علیه و آله وسلم و امامان بعد از او را، به این کتاب، اختصاص داده است، من در این کتاب تأمل کردم، ولادت قائم ما عجل الله تعالی فرجه الشریف و غیبت او، و طولانی شدن غیبتش و گرفتاری‌های مؤمنان در عصر غیبت و پدیدار شدن شک و تردید در قلب‌های آنان بر اثر طولانی شدن غیبت و مرتد شدن بسیاری از دین و خروج آنها از اسلام و بی‌تعهد شدن آنها به ولایت را مشاهده کردم، آن گونه که خداوند می‌فرماید: «و هر انسانی، اعمالش را بر گردنش آویخته‌ایم»، (سوره اسراء، آیه 13)

منظور از این طائر، ولایت ماست، وقتی که این همه ناگواری‌ها در ارتباط با غیبت قائم عجل الله تعالی فرجه الشریف را در کتاب جفر مشاهده کردم، بی‌اختیار منقلب شده و قلبم سوخت و اندوه‌ها مرا فراگرفت.

امام صادق(ع) از علائم قبل از ظهور می‌گوید

امام صادق علیه‌السلام به یکی از یاران خود فرمود: «هر گاه دیدی، حق بمیرد و طرفدارانش نابود شوند؛ ظلم و ستم فراگیر شده است؛ قرآن فرسوده و بدعت‌هایی از روی هوا و هوس، در مفاهیم آن آمده است؛ دین خدا (عملاً) توحالی شده، همانند ظریفی که آن را واژگون سازند؛ طرفداران و اهل باطن بر اهل حق پیشی گرفته‌اند؛ کارهای بد آشکار شده و از آن نهی نمی‌شود و بدکاران بازخواست نمی‌شوند، مردان به مردان و زنان به زنان اکتفا کنند،

شخص بدکار دروغ گوید و کسی دروغ و نسبت ناروای او را رد نمی‌کند؛ بچه‌ها به بزرگان احترام نمی‌گذارند؛ قطع پیوند خویشاوندی شود؛ بدکاران را ستایش کنند و او شاد شود و سخن بدش به او بر نگردد؛ نوجوانان پسر همان کنند که زنان می‌کنند؛ زنان با زنان ازدواج کنند؛ انسان‌ها اموال خود را در غیر اطاعت خدا مصرف می‌کنند و کسی مانع نمی‌شود،

افراد با دیدن کار و تلاش نامناسب مؤمن، به خدا پناه می‌برند؛ مداحی دروغین از اشخاص، زیاد شود، همسایه همسایه خود را اذیت می‌کند و از آن جلوگیری نمی‌شود؛ کافر به خاطر سختی مؤمن، شاد است؛ شراب را آشکارا می‌آشامند و برای نوشیدن آن کنار هم می‌نشینند و از خداوند متعال نمی‌ترسند؛ کسی که امر به معروف می‌کنند، خوار و ذلیل است؛ آدم بدکار، در آنچه آن را خداوند دوست ندارد، نیرومند و مورد ستایش است؛ اهل قرآن و دوستان آنها خوارند،

راه نیک بسته و راه بد باز است؛ خانه کعبه تعطیل شده و به تعطیلی آن دستور داده می‌شود؛ انسان به زبان می‌گوید، ولی عمل نمی‌کند؛ مؤمن خوار و ذلیل شمرده شود؛ بدعت و زنا آشکار شود؛ مردم به شهادت و گواهی ناحق اعتماد کنند؛ حلال حرام شود و حرام حلال شود؛ دین بر اساس میل اشخاص معنی شود و کتاب خدا و احکام آن تعطیل می‌شود؛ جرأت بر گناه آشکار می‌شود و دیگر کسی برای انجام آن منتظر تاریکی شب نگردد؛ مؤمن نتواند نهی از منکر کند مگر در قلبش؛ ثروت بسیار زیاد در راه خشم خدا خرج شود؛ سردمداران به کفر نزدیک شوند و از نیکو کاران دور شوند؛ والیان در قضاوت رشوه بگیرند،

آشکارا قمار بازی می‌شود؛ مشروبات الکلی به طور آشکار بدون مانع خرید و فروش می‌شود؛ در گفتن سخن باطل و دروغ با هم رقابت کنند؛ مسجد طلاکاری (زینت داده شود؛ حج و جهاد برای خدا نیست؛ آلات موسیقی و لهو و در مدینه و مکه آشکار می‌شود؛ علایم آسمانی آشکار شوند و کسی از آن نگران نشود؛ پسر به پدرش نسبت دروغ بدهد و پدر و مادرش را نفرین کند و از مرگشان شاد شود؛ به وسیله شراب بیمار را مداوا و برای بهبودی آن را تجویز کنند؛ وقت در اول نمازها را سبک بشمارند؛ مسجدها پر است از کسانی که از خدا نترسند و غیبت هم کنند؛ برای اذان و نماز مزد می‌گیرند.»

*امام صادق (ع) فرمود: پیش از ظهور قائم (عج) پنج نشانه حتمی است؛ یمانی، سفیانی، صیحه آسمانی، قتل نفس زکیه و فرورفتن در بیابان.

*171#& محمد بن مسلم می‌گوید که از امام صادق (ع) شنیدم که فرمود «#& پیش از ظهور قائم (ع) از سوی خدا بلا و آزمایش به وجود آید، «#& ولنبلونکم بشی من الخوف و الجوع و نقص من الاموال و النفس و الثمرات»، «#& قطعاً همه شما را با چیزی از ترس، گرسنگی، زیان مالی و جانی و کمبود میوه‌ها آزمایش می‌کنیم»، سپس فرمود «#& ترس از شاهان بنی فلان، گرسنگی از گرانی قیمت‌ها و کمبود اموال، از کساد و رکود، تجارت و بهره اندک از آن و کاهش میوه‌ها و محصول به خاطر خشکی زمین و برکت میوه‌ها از آزمایش‌های خداوند باری تعالی، پیش از ظهور مهدی (ع) است، پس دنباله آیه فوق را خواند «#& و بشر الصابرين « به صابران مژده بده.»، مژده از این نظر که در آن هنگام حضرت قائم (ع) به زودی خروج کند.